Влада - Радам !

Голос України

Газета Верховної Ради України

№ 127 (627) ♦ Четвер, 8 липня 1993 року ♦ Ціна 40 крб.

Хліба — наліво, хліба — направо, а що ж центристам?

Одні з перших у Запорізькій області розпочали жнива у колективному господарстві села Володимирівки Якимівського району. Зернові тут вже скошено більш ніж на 100 гектарах. Обмолочено майже третину. Урожайність добра — 35 центнерів з гектара. Поки що у механізаторів один противник — негода. Щось частенько цього року зривається тут дощ. Проте і він не стає на заваді двом Сергіям — комбайнерові Звєрєву і механізатору Д'яченку, які ведуть перед хай і не в соціалістичному, а все-таки у змаганні екіпажів степових кораблів.

Фото Олександра КЛИМЕНКА

Цифри і факти

За прогнозами Українського науково-дослідного проектно-технологічного інституту «Агроресурси» валовий збір зернових та зернобобових культур може становити: 37,7—39,3 млн. тонн, із них озимої пшениці — 23,2—24,0 млн. тонн, ярого ячменю — 7,5—7,8, гороху — 2,1—2,3, кукурудзи — 4,9—5,2 млн. тонн. З урахуванням урожаїв інших культур валовий збір зерна в Україні може бути на рівні 42—44 млн. тонн.

Що залишиться собі?

Вступаючи у жнивну пору, Черкаська область має у своєму «гаманці» лише 30 мільярдів карбованців. А потрібно 100 мільярдів, щоб придбати 110 тисяч тонн пального. Де взяти решту? Над цим ламають голови керівники сільськогосподарських підприємств та області. Певною мірою втішає, що недавня поїздка заступника глави держадміністрації В.Цибенка до Тюмені увінчалася успіхом — земляки-тюменці відвантажили області понад 4 тисячі тонн пального. Причому без попередньої оплати. Повірили на тверде козацьке слово — Тарасова земля забезпечить Тюмень продуктами з нового врожаю. От і виходить, що жнивуватимемо не лише для себе, свого достатку...

Абзац з листа

У містах скаржаться, що не вистачає деяких продуктів. В той же час селяни не знають, куди їх подіти. Гостювала я недавно у селі Верескунах Чернігівської області. Його мешканці не знають, що робити з яйцями. Ніхто й ніде їх не приймає. Через таку безгосподарність і живемо погано, та ще й бідкаємося.

Ніна ТЕТЕРИНА.
Маріуполь Донецької області.

Репліка

ЩО ЗА КОРДОНОМ ЗЛОЧИН — У НАС НЕПОРОЗУМІННЯ

Нещодавно експерти Світового банку дійшли висновку, що в Україні перенасичення потужностей нафтопереробки. Авжеж. Проте ця обставина має знітити державу в цілому, але аж ніяк не нафтопереробні заводи, які безроздільно панують на вітчизняному ринку, як і слід монополістам.

Як це відбувається на практиці, красномовно свідчить історія угоди між асоціацією «Сартез», створеною при Кременчуцькому НПЗ, і торговельно-закупівельною фірмою «Вітеп» з Рівного. На початку року кременчуцькі нафтошейхи згідно з цією угодою зобов'язалися поставити у колгоспи і радгоспи бензин А-76 за ціною 133.300 карбованців за тонну. Пам'ятаючи про те, що на носі посівна, трудівники полів та ряду промислових підприємств у січні перевели через фірму «Вітеп» на адресу асоціації мільярд карбованців передоплатою і у лютому — ще 250 мільйонів. Врешті-решт це й усе. Не одержавши жодної краплини бензину, чимало господарств зірвали посівну, а усі разом пов'язали аферу з фірмою «Вітеп».

(Закінчення на 2-й стор.).

Продиктовано в номер

Без України та Росії не обійтися

Остаточне врегулювання конфлікту в Придністров'ї неможливе без активного сприяння України та Росії, заявив Голова Парламенту Молдови П.Лучинські на прес- конференції після одноденного візиту до Одеської області. Як повідомляє агенція «Подія-Іпринда», він зазначив, що російська опозиція перешкоджає активній участі цих двох держав у врегулюванні конфлікту. П.Лучинські сказав, що молдовське керівництво готове до продовження переговорів з цього питання за участю міжнародних організацій та країн-посередників.

За словами П.Лучинські, Молдова також прагне до тісного співробітництва з Одеською областю України, яка безпосередньо межує з республікою. Тут є всі можливості для ефективного товарообміну.

Підвищення цін не відміняється?

Мінекономіки України прийняло рішення про підвищення цін на природний газ у 2,2 раза, на теплову енергію — у 2,3, на електроенергію удвічі для споживачів, крім населення, підприємств хлібопекарської та м'ясомолочної промисловості, незалежно від підпорядкування.

Це спричинило обурення не тільки громадськості, а й Президента України. Як повідомляє Укрінформ, Л.Кравчук звернувся до Л.Кучми з вимогою розглянути цей факт і дати йому відповідну оцінку, а винних покарати.

Прокоментувати ситуацію ми попросили міністра Кабінету міністрів України В.Пустовойтенка:

— Згідно з постановою Кабінету міністрів від 3 червня цього року Міністерству енергетики і електрифікації, Державному комітетові з використання ядерної енергії за погодженням з Міністерством економіки дозволяється вносити зміни не частіше як один раз на місяць до рівня тарифів на теплову і електроенергію, що витрачається споживачами (крім населення) за умови підвищення цін на органічне та ядерне паливо більш як на 20 відсотків.

Тобто Мінекономіки України скористалося законним правом. Тут одне з двох: або підвищувати ціни, або дотувати. Коштів у бюджеті нема. А рішення потрібно приймати оперативно, бо ціни на енергоносії, що постачає Росія, таки ростуть і вже наближаються до світових.

Севастопольці проти політичного хуліганства

Учора наприкінці дня у Севастопольському клубі залізничників відбулися збори громадян міста. Прийнято звернення до Верховної Ради Російської Федерації, в якому висловлюється категоричний протест проти розгляду 9 липня російським парламентом питання про статус міста Севастополя. Учасники зборів розцінюють це як сплановану провокацію, спрямовану проти дружби українського і російського народів, як грубе втручання у внутрішні справи Криму та України. «Ми закликаємо народних депутатів братньої Росії виявити розважливість і не піддаватися на провокації політичних хуліганів», — говориться у зверненні.

Депутати заявляють

Прес-служба Одеської обласної Ради народних депутатів розповсюдила заяву, яку було прийнято на сесії облради. В цьому документі, зокрема, депутати закликають Верховну Раду України відмовитися від літніх канікул, прискорити прийняття мінімально необхідного пакета законодавчих актів для проведення політичних та економічних реформ. Але насамперед — якнайскорішого завершення роботи над новою Конституцією і прийняття її. Серед інших висувають також вимоги розширити повноваження областей у вирішенні невідкладних економічних завдань, відновлення економічних зв'язків з іншими країнами СНД і контролю представницьких органів над виконавчою владою.

Офіційно

ЗУСТРІЧ З ГОЛОВОЮ ПАРЛАМЕНТУ ФІНЛЯНДІЇ

Голова Верховної Ради України І. Плющ, який прибув у Фінляндію для участі у другій сесії Парламентської асамблеї НБСЄ, зустрівся 6 липня з Головою парламенту Фінляндії І. Суоміненом.

Відбулася взаємозацікавлена розмова про роботу парламентів обох країн. З фінської сторони було висловлено побажання розвивати і зміцнювати всебічні зв'язки між парламентами України і Фінляндії на всіх рівнях, що знайшло розуміння і підтримку з боку Голови Верховної Ради України.

І. Плющ запросив І. Суомінена відвідати Україну у зручний для нього час. Запрошення було з вдячністю прийнято.

У бесіді взяв участь посол України у Фінляндії і скандинавських країнах К. Масик.

ПООДИНЦІ КРИЗУ НЕ ПОДОЛАЄШ

Як ми вже повідомляли, урядова делегація на чолі з Прем'єр-міністром України Л. Кучмою здійснила дводенну поїздку до Таллінна і Вільнюса.

У столиці Естонської Республіки сторони підписали чотири угоди — про повітряне сполучення, про міжнародні автомобільні перевезення, про співробітництво у боротьбі з порушеннями митного законодавства, про створення міжурядової комісії з торгово-економічного та науково-технічного співробітництва. Глави урядів України та Естонії також обмінялися ратифікаційними грамотами Договору про дружбу і співробітництво між двома державами, підписаного більше року тому.

На підсумковій прес-конференції Л. Кучма заявив, що його візит — це поглиблення вже досягнутого за період рівноправних зв'язків. «Я впевнений, що економічну кризу не можна подолати поодинці,— сказав він.— Україна зацікавлена в естонському досвіді реформ, зокрема у сфері введення національної валюти».

Вчора, перебуваючи вже у Вільнюсі, Л. Кучма провів переговори з Президентом Литви А. Бразаускасом і Прем'єр-міністром А. Шлежявічусом. У литовській столиці також було підписано пакет двосторонніх документів, зокрема угоди про співробітництво у галузях повітряного та автомобільного транспорту, зв'язку та інші.

СЕЛЯНСЬКИЙ З'ЇЗД ПІДБИВАЄ ПІДСУМКИ

Учора в Києві почався другий етап роботи Всеукраїнського з'їзду представників колективних сільськогосподарських підприємств, котрий відкрився більше місяця тому і пропрацював два дні.

Віце-прем'єр-міністр України Володимир Дем'янов ознайомив делегатів зі станом забезпечення паливно-мастильними матеріалами, мінеральними добривами, просування земельної реформи.

У роботі з'їзду взяли участь Президент України Леонід Кравчук, перший заступник Голови Верховної Ради України В. Дурдинець.

У комісіях Верховної Ради України

7 липня відбулося засідання **Комісії з питань розвитку базових галузей народного господарства.** Його учасники розглянули подані Кабінетом міністрів проекти законів, пов'язаних з проблемами патентування, приватизації та оподаткування. Ретельно аналізуючи кожен документ, народні депутати внесли ряд конкретних пропозицій щодо їх поліпшення. Разом з тим комісія заперечує проти положення проектів законів про приватизацію об'єктів незавершеного будівництва та приватизацію автозаправних станцій по обслуговуванню населення, де йдеться про одночасну приватизацію цих об'єктів разом з земельними ділянками.

На засіданні **Комісії з питань агропромислового комплексу** народні депутати теж виступили проти приватизації автозаправних станцій разом з землею, на якій вони розташовані. Оскільки право на придбання станцій та земельних ділянок, як записано в законопроекті, мають громадяни України, іноземні громадяни, особи без громадянства, а також юридичні особи інших держав, то це, на думку членів комісії, викличе спекуляцію землею та інші зловживання. На засіданні було розглянуто також інші питання, зокрема — про подальший розвиток в Україні овочівництва закритого грунту.

Комісія у закордонних справах на черговому засіданні розглянула декілька зовнішньополітичних питань, зокрема про приєднання України до Міжнародної конвенції щодо втручання у відкритому морі у випадках аварій, які призводять до його забруднення нафтою, про ратифікацію Консульської конвенції між Україною і Румунією, підписаної у минулому році в Бухаресті. Відбувся обмін думками щодо становища у кавказькому регіоні. При цьому наголошувалось, що збройні конфлікти у Закавказзі викликають тривогу в Україні, несуть загрозу її безпеці. Йшлося про необхідність шукати шляхи для вирішення гострих, конфліктних питань політичними методами.

В **Комісії з питань оборони і державної безпеки** відбулася зустріч з військовим аташе Швейцарії Полем Раста на його прохання. В розмові порушувались питання, пов'язані з розбудовою Збройних Сил України, підготовкою до ратифікації Договору СТАРТ-1, та інші.

Прес-центр Верховної Ради України.

РЕФОРМИ ПОТРЕБУЮТЬ ПІДТРИМКИ

У зв'язку з проведенням 7—9 липня цього року в Токіо зустрічі лідерів держав «великої сімки» Президент України Леонід Кравчук надіслав до керівництва цих країн лист-звернення. В листі Президента України, зокрема, зазначалося:

Україна як молода європейська держава має на меті поступово інтегруватися у європейське регіональне та світове економічне співтовариство, поглиблювати відносини всебічного співробітництва з державами «великої сімки». Ми прагнемо будувати наші відносини у дусі дружби, взаємоповаги та рівноправного партнерства. Наша держава має достатній економічний потенціал для того, щоб це співробітництво було взаємовигідним і багатогранним.

Разом з тим, як і кожна молода держава, Україна переживає сьогодні складний перехідний період свого становлення. Найгостріші проблеми виникли зараз у сфері економіки, коли водночас треба забезпечити її стабілізацію та нарощувати темпи реформування господарства на ринкових засадах.

За цих умов розширення рамок співробітництва між Україною та країнами «великої сімки», в першу чергу в галузі інвестиційного співробітництва, залучення капіталів стало б суттєвим стабілізуючим фактором розвитку української економіки. Україна послідовно створює відповідні законодавчі умови для іноземних інвесторів. Урядом підготовлена інформація про понад 1000 об'єктів для іноземного інвестування, а також розроблено 110 проектів для іноземних інвестицій на загальну суму 7,22 мільярда доларів США.

Одним з факторів, який стримує реформи та приватні ініціативи, є відсутність ринкової інфраструктури для розвитку малого бізнесу.

У зв'язку з цим Президент України звернувся до лідерів країн «великої сімки» з проханням сприяти заснуванню в Україні Фонду підтримки малого приватного бізнесу (з філіями в усіх областях України) розміром 100 мільйонів доларів США та Фонду приватизації в розмірі 300 мільйонів доларів.

Україна створює свою незалежну систему грошового обігу і звертається до країн «великої сімки» з пропозицією створення стабілізаційного фонду розміром 1,0—1,5 мільярдів доларів США, який буде використовуватися для підтримки курсу української валюти — гривни.

Парламент України у даний час знаходиться на завершальному етапі обговорення питання про ратифікацію Договору про скорочення та обмеження стратегічних наступальних озброєнь (СТАРТ-1) та приєднання до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї. Одне з головних питань, від якого залежатиме позитивне вирішення цієї проблеми Верховною Радою, є надання з боку міжнародного співтовариства технічної та фінансової допомоги, адекватної витратам України на ліквідацію ядерної зброї. Україна сподівається, що держави — члени «сімки» відігравати-муть роль лідерів в організації такої допомоги Україні, зокрема, через створення міжнародного фонду сприяння ядерному роззброєнню в Україні.

Україна має не тільки чітку концепцію, але й Державну програму конверсії військового виробництва. Ця програма включає в себе 540 конкретних розділів з 22 пріоритетних напрямків.

Але конверсія в Україні проводиться водночас з великими перетвореннями з переходом до ринкової економіки, скороченням Збройних Сил, ліквідацією наслідків чорнобильської катастрофи, вирішенням інших економічних та соціальних проблем. Все це потребує значних витрат. На нашу думку, співробітництво у цій галузі також могло б бути ефективним і плідним.

Україні необхідна допомога у вирішенні комплексу технічних, економічних та гуманітарних проблем з метою пом'якшення наслідків чорнобильської катастрофи, в тому числі перетворення, за підсумками міжнародного конкурсу, об'єкту «Укриття» ЧАЕС в екологічно безпечну систему.

Україна пропонує розширити співробітництво в галузі дослідження впливу наслідків чорнобильської аварії на здоров'я людей, створити на основі існуючих наукових та клінічних установ Міністерства охорони здоров'я України Міжнародний центр радіобіологічних досліджень.

Президент України, бажаючи успіхів токійській зустрічі лідерів держав «великої сімки», висловив сподівання, що зазначені у його листі міркування та пропозиції знайдуть розуміння з боку керівників цих країн і стануть об'єктом уважного розгляду під час токійського форуму.

ВЛАСНИК НЕ СТРАЙКУВАТИМЕ,

або Дещо про «зрадників»

«Закрити «ПІТТО!», лунали гучні голоси на центральному майдані Лисичанська під час недавнього страйку. «Вони зрадники!».

Пристрасті на мітингу не вгамовувалися, проте «зрадники» у цей час образливих слів на свою адресу не чули, вони продовжували працювати у виробничих приміщеннях акціонерного товариства «ПІТТО», — як і раніше, випускали екологічно чистий лінолеум, інші товари народного вжитку.

Саме в цьому й полягала їхня «зрада». Всі підприємства міста зупинили роботу, а вони працюють!

Що ж утримало колектив «ПІТТО» від страйку? Особливі тепличні умови, які хтось для них створив? Зовсім ні. Тут можуть багато розповісти про те, як страждають від бюрократизму, відомчого свавілля, як тяжко, коли не вистачає сировини, коли душать грабіжницькі податки й кредити.

Від страйку колектив «ПІТТО» відмовився перш за все тому, що всі його члени — від слюсаря до провідного інженера — власники свого підприємства. Який же хазяїн руйнуватиме свій дім? Шахтарі тепер вимагають, щоб їм заплатили за мітингові дні. Коли б страйкували працівники «ПІТТО», втративши при цьому багато мільйонів карбованців, чи змогли б вони вимагати від урядової комісії відшкодування збитків? Ясно, що ні.

У «ПІТТО» всі заробляють непогано. Підприємство має власні центр здоров'я, магаз' «ПІТТО» відкрило 15 філій, діють в Україні і в країнах ближнього й дальнього зарубіжжя. І ось тепер, коли геть на всіх підприємствах Лисичанська хапаються за голови, підраховуючи збитки, «зароблені» під час страйку, акціонери «ПІТТО» думають, як краще скористатися з нових прибутків.

Ще один великий плюс на користь приватизації підприємства. І до речі, постає питання до керівників держави: чому б не прискорити цей процес?

Анатолій КОБЕЛЬНЮК.
Луганськ.

Що за кордоном злочин — у нас непорозуміння

(Закінчення. Початок на 1-й стор.).

На сьогодні до неї висунуто претензії на суму, що перевищує п'ять мільярдів карбованців з урахуванням інфляції, збитків за зрив посівної тощо. Головний же винуватець «торжества» в особі асоціації «Сартез» і її сановного покровителя Кременчуцького НПЗ залишився осторонь.

У Держкомітеті по нафті і газу повідомили, що весняний «переполох з урядовою ревізією» на Кременчуцькому НПЗ не позначився на службових кар'єрах його керівників — усі залишились на своїх місцях. А Рівне — без хліба. І без бензину, звісно.

Доречне запитання: чому «Вітеп» не подає позов до Арбітражного суду? Та тому, що не має коштів сплатити державне мито. Буде логічно, якщо Мінпром вишукає можливість через відповідні органи цього разу зробити виняток із правил. І, напевно ж, своє слово має сказати Антимонопольний комітет України.

Сергій ВЛАД.

ДО ЮВІЛЕЮ О. ДОВЖЕНКА

У зв'язку із 100-річчям від дня народження видатного українського кінорежисера і письменника Олександра Петровича Довженка, що минає 11 вересня 1994 року, Кабінет Міністрів України утворив Ювілейний комітет для підготовки та відзначення цієї дати. До складу комітету, який очолив міністр культури України Іван Дзюба, увійшли відомі діячі літератури та мистецтва, а також ряд зарубіжних представників літературно-мистецьких кіл.

Прес-служба Кабінету Міністрів України.

Конверсія

ДОЇЛКА
З ВЕРТИКАЛЬНИМ ЗЛЬОТОМ

Були у журналістів такі вікопомні часи, коли виробниче об'єднання імені С. П. Корольова можна було згадувати лише в зв'язку з випуском радіоприймачів і стереофонічних підсилювачів. Щось «таке» нещадно виловлював цензор і навіть одне його втручання у матеріал загрожувало доганою.

І от — спільна система управління збройними силами зруйнована. Сидимо на уламках. Національній армії ані знати, ані управляти складною технікою, з усього видно, вже й не треба. І ніколи не знадобиться. А виробниче об'єднання імені С. П. Корольова нині, кажуть, стало флагманом серед собі подібних з реалізації завдань конверсії. А що — логічно: навіщо мені їхні суперприлади на тарілці, хай краще буде пральна машина, мікрохвильова піч чи інший який товар для дому...

Тож що ж нині виробляє слава наша — корольовці, як їх не без гордості називали у Києві? А ще — що ж вони за секретні вироби тоді випускали? Дізналися. Правда, що тоді, що нині мені це практично нічого не говорить, як, думаю, і переважній більшості читачів. Комплекси вимірювання часу — цезієві, рубідієві, водневі стандарти чистоти з точністю до сотої частки мікросекунди. Не зовсім зрозуміло, чи не так? Попросила спеціалістів пояснити популярніше.

— Нема проблем,— охоче погодилися вони.— Коли, скажімо, робилися розрахунки посадки на Місяць різноманітних апаратів, то слід було розрахувати точку приземлення. Наші прилади зробили це. З невеликим розходженням — в межах 30 метрів.

Отака, виявляється, таємниця: трактор з вертикальним зльотом, як у відомому анекдоті застійних часів.

Мені показували силу-силенну товарів побутового призначення, що нині випускають на підприємстві: мікрохвильові печі, родину радіоприймачів «Меридіан», магнітолу, стереофонічні підсилювачі, дозиметричну, медичну, банківську апаратуру, праски, дитячі іграшки, різноманітні дріб'язок — від прищепок до двоколісних візочків.

Складність такого перепрофілювання не зрозуміє лише неспеціаліст. Для того, щоб освоїти весь цей, далеко не простий, набір абсолютно нової для підприємства номенклатури виробів, спеціалісти буквально протягом року зробили майже неможливе: створили 1317 пресформ, 2316 штампів, 65 одиниць спеціального технологічного обладнання. І це при тому, що конверсійний кредит становив не так уже й багато — 500 мільйонів інфляційних купонів. Ця діяльність, щоправда, більше нагадувала конвульсію, а не конверсію: з підприємства пішло п'ять тисяч працівників, а середня зарплата у корольовців стала чи не найнижчою в місті.

Проте оговталися досить швидко. Вже зараз середня зарплата на підприємстві сягнула 60 тисяч карбованців, прибутки стали багатомільйонними, а завод ще й будує: незабаром будуть заселені чотири шістнадцятиповерхові будинки.

Зрозуміло, не так усе просто. Раніше, працюючи на Міністерство оборони, підприємство не мало особливих клопотів ані з постачанням матеріалами, ані зі збутом продукції. Здавання на склад готових виробів вже було гарантією появи коштів на рахунку. І покупців не шукали — про все турбувалося всесильне відомство. На той час випуск товарів масового попиту становив трохи більше семи відсотків. Коли ж два роки тому підприємство втратило дві третини обсягів основної продукції, довелося рятуватися, аби взагалі вижити: перепрофілюватися на побутові товари. Нині оборонної продукції колектив виготовляє усього 17 відсотків.

А що робити, коли «розумні» прилади, виходить, нікому не потрібні, а інтелект (можливо, краще, що є в Україні) залишається незатребуваним? Тішитися б директору, що зумів так швидко зманеврувати — колектив без діла не стоїть, прибуток чималий. Але ні — на власний страх і ризик зберіг спеціалізацію двох науково-дослідних інститутів і конструкторського бюро, а колективи двох виробничих цехів випускають «свою» номенклатуру — від 10 до 100 штук. Так, про всяк випадок — і на склад. Усе це виробництво, а також науковці і конструктори дотуються з коштів, одержуваних від випуску товарів масового попиту.

Мабуть, неважко зрозуміти, чому: колись нам знову знадобиться унікальний інтелект цього підприємства. Хоч, вважають спеціалісти, щоб вийти на сучасний рівень виготовлення вимірювальної техніки, корольовцям знадобиться щонайменше п'ять років, які безповоротно втрачено. А наздоганяти завжди справа невдячна. Слід зараз, і негайно, шукати застосування продукції, виготовленій нині про всяк випадок, шукати споживача. Негайно, тому що об'єднання імені С. П. Корольова перестає бути унікальним: деякі російські підприємства вже почали випускати аналогічну продукцію. Значить, втрачаємо величезний ринок збуту...

Безумовно, таке підприємство не зупиниться. Вже зараз воно випускає те, що куплять. Скажімо, електронну «начинку» засобів атомного захисту для Росії. Щоправда, фірмового знаку «Made in Ukraine» на них не знайдеш, бо митниця бере таке мито, що й випускати цю продукцію недоцільно — собі дорожче.

Решта товарів, які випускає підприємство, дає йому можливість безбідно жити. Виробники зацікавлені нині випускати нову продукцію: колективам цехів дозволено брати додаткові замовлення і після сплати податків третину зароблених залишати на виплату зарплати. І хоч на підприємстві куди більше працівників, ніж потрібно, з цим поки що миряться, хоч і доводиться їх утримувати. Ніяк колгоспна система — усім порівну — не вмирає. Така психологія, а позбутися її, виявляється, не так уже й просто.

У просторій кімнаті поруч з кабінетом генерального директора виставлено зразки продукції, яку нині виготовляє це підприємство. Мабуть, і не перелічити всього. І генеральний директор Леонард Львович Никифоров, з усього видно, душу вклав не тільки от у цю мікрохвильову піч, а й у останню прищепку. Запитую його, чи цікаво йому випускати нинішню продукцію після тієї, яку завод виробляв раніше.

— В усякому разі не нудно. Я раніше з нашими економістами раз на місяць зустрічався, а тепер економікою постійно сам займаюся. Це вже зовсім інша робота. А щоб випускати складну побутову техніку, як-от мікрохвильові печі чи електродоїльні апарати, що ми їх нині освоюємо, потрібно не менше мізкувати, ніж над приладами вимірювання часу. Якщо сьогодні вони не потрібні, значить, будемо пропонувати те, на що є попит.

Знаю, що мікрохвильових печей завод нині випускає усього по 500 щомісяця. Чи не золотими вони виходять за ціною? — запитую у директора.

— Так розширюватимемо їх випуск,— заперечує мені Леонард Львович.— Ми ж тільки починаємо. Тим більше, що плануємо спорудити завод побутової техніки, щоб вийти зі своєю продукцією на світовий ринок.

Чималі надії покладає директор і на спільне з німецькою компанією «Сіменс» підприємство, яке недавно вагомо про себе заявило: пущена в дію перша міжнародна телефонна станція. І відтепер з Нью-Йорком нам простіше зв'язатися, ніж зі Жмеринкою. Проте і цю проблему підприємство починає розв'язувати. Тут здійснюється програма зі створення міських і районних телекомунікацій місткістю від 100 до 10 тисяч номерів. З ними пробиватимуться на ринок країн СНД, бо про інші нині годі й думати. В усякому разі на цю досить віддалену перспективу ще працювати і працювати. Такі реалії.

А поки що слід наситити товарами власний, український, ринок. Бо те, що виходить з заводу,— крапля в океані. Проте початок зроблено. І, здається, надійний.

Валентина ПИСАНСЬКА.

На звернення екологічної асоціації «Зелений світ» Генеральна прокуратура України вибірково перевірила дотримання вимог законів щодо реєстрації, постачання і застосування отрутохімікатів. Спонукало до перевірки й те, що з 1985 року вміст токсичних препаратів у продуктах збільшився мало не удвічі. А, приміром, пестициди в молоці виявлені в усіх областях України.

Екологія

ПРОБУВАЛИ НАС І ДУСТОМ...

Використання отрутохімікатів регламентоване їхнім переліком, затвердженим головним санітарним лікарем країни. Вже давно властивості хімпрепаратів і їхній можливий шкідливий вплив на людину вивчає київський НДІ токсикології. А перелік у Союзі на кожну п'ятирічку складала спеціальна міжвідомча комісія.

Міністерство охорони здоров'я України доручило скласти такий перелік, вже для України, саме цьому НДІ, який за договорами з інофірмами і за оплату валютою досліджував заморські препарати. А згодом у переліку з майже семисот хімікатів половина виявилася чужоземна.

Проте чимало цих препаратів не зареєстровані в країнах, де їх виробляють, і ще не мають дозволу на їх застосування. Хоча їх і використовують досить активно в посткомуністичних державах. Поблажливі українські чиновники дозволили отруювати рідну землю, з легкою душею реєструючи ці препарати в Україні і не беручи за це ані цента. Тільки через несплату за реєстрацію Україна втратила вісімнадцять мільйонів доларів.

Увійшли до переліку й хімікати, проти використання яких керівництво НДІ виступало ще за часів Союзу. Та попри це головний санітарний лікар України, заступник міністра МОЗ В. Марієвський затвердив перелік. До нього занесено понад сто отрутохімікатів, які в Союзі просто заборонені для широкого застосування або мали так звану тимчасову реєстрацію, бо їхньої ефективності та шкідливості остаточно ще не вивчили. Через це дозволялося використовувати до ста тонн препарату на досить обмежений площі.

Однак державне об'єднання «Украгрохім» закупило за кордоном для сільського господарства сто тонн таких хімікатів, потім ще 1248. І домовилося про постачання ще аж чотирьох тисяч тонн!

Після чергового листа з МОЗу (а далі листів міністерське втручання не пішло) міністр сільського господарства і продовольства Ю. Карасик, посилаючись на нестачу хімікатів, звернувся за підтримкою до уряду. І знайшов її. Віце-прем'єр з питань агропромислового комплексу В. Дем'янов дав дозвіл на закупівлю препаратів, хоча, як запевняють правоохоронці, це — не його компетенція.

Тільки Генпрокуратура припинила подальше завезення отрути в Україну. А це — справді отрута, бо йдеться про мутагенні і канцерогенні речовини. Так твердять науковці НДІ токсикології, багато з яких, на відміну від керівників інституту, не втратили принциповості.

До речі, НДІ не залишився осторонь і постачання хімікатів з-за кордону, хоча тягатися з «Украгрохімом» — монополістом у цій справі — йому й не під силу. Інститут, начебто для наукових цілей, у великих кількостях одержував пестициди, не маючи навіть контракту на їх дослідження. Тобто науковий заклад став торговельним посередником.

Втім, усі крапки над «і» поставить слідство. Адже за названими фактами порушено сім кримінальних справ. Генпрокуратура поставила також вимоги про усунення з посад кількох керівників, зокрема головного санітарного лікаря України В. Марієвського, голову державного об'єднання «Украгрохім» В. Токарчука, директора НДІ токсикології М. Мотузинського.

Олексій БРЕУС.
Фото Михайла САЧКА.

У допоміжному господарстві Полтавського тампонажного управління в/о «Укрнафта» фруктовий сад займає 570 гектарів. Зараз тут іде збір рясного урожаю черешні, на підході — вишня.

Фото Петра ЗДОРОВИЛА.

Продиктовано в номер

Чи потрібен референдум?

Надзвичайні збори Асоціації демократичних Рад народних депутатів України звернулися до Верховної Ради України з вимогою призначити проведення у грудні 1993 року дострокових виборів до Парламенту України на основі нового виборчого закону за пропорційною або мажоритарно-пропорційною системою. Опитування населення про довіру Президенту проводити одночасно з виборами до парламенту, а рішення про референдум 26 вересня скасувати як недоцільне. На час стабілізації економіки Асоціація пропонує надати необхідні повноваження урядові, а також розробити і прийняти з урахуванням світового досвіду нові закони про органи місцевого самоврядування.

Перереєстрація кримських комуністів

У кримській пресі опубліковано повідомлення про рішення комуністів Криму перейменувати Союз комуністів Криму в Комуністичну партію Криму. Так було вирішено на республіканській партконференції. КПК входить на правах колективного члена до Компартії України, яка на своєму з'їзді 19 червня у Донецьку прийняла рішення про входження до Союзу комуністичних партій (СКП) — КПРС. Реском Компартії Криму оголосив перереєстрацію членів КПРС. Ті, хто не пройде перереєстрацію до 1 вересня 1993 року, вважатимуться такими, що вийшли з партії.

У експозиції — товари для народу

Разом із Національним виставочним центром німецька фірма «Мессе унд аусштеллунгсгезельшафт Ост-Хандель Косалтинг» з 5 по 9 липня у павільйоні № 9 проводять спеціалізовану міжнародну виставку товарів народного споживання «Консумер-Гудз-93». Свої останні новинки — товари для трудящих представляють понад ●0 компаній та фірм з 17 країн світу, у тому числі з Німеччини, США, Голландії, Гонконгу, Бельгії, Великобританії, Швеції, Франції, Японії, Угорщини, України, Росії. В експозиції текстильні вироби, елегантне взуття і шкіра, меблі і вироби з дерева, різноманітна техніка для дому, телеапаратура і електроприлади, вироби зі скла та кераміки, музичні інструменти і пристрої для них, годинники, косметика і побутова хімія, автотехніка і спеціальний транспорт, спортивний інвентар, іграшки і подарунки, продукти харчування.

Мабуть, премії в пошані

Християнсько-демократична партія України заснувала премії для духовенства, політичних і громадських діячів, журналістів (по одній для кожної групи), що надаватимуться за конкретні практичні внески у справу подолання церковних конфліктів, установлення міжконфесійного миру в Україні. Премії в розмірі 1 мільйона карбованців вручатимуться щорічно на свята Різдва Христового. Комітет з присудження премій очолив Віталій Журавський.

Нафта є, але немає грошей

Українську нафту готові дати 16 нових родовищ, але немає коштів для їх освоєння. В той же час один долар, вкладений у вітчизняну нафтодобувну промисловість, дорівнює 10, інвестованих за кордон. Але де взяти цей хоча б один? Цю проблему намагались вирішити учасники чергового засідання уряду, яке 5 липня провів Прем'єр-міністр України Леонід Кучма.

Кабінет Міністрів дав незадовільну оцінку діяльності Національного центру реалізації міжнародної технічної допомоги Україні, яка, як відзначалось на засіданні, не відповідає завданням розвитку української суверенної держави.

Махно в секреті

Кінофірма «Воля-XX-ЛТД», очолювана відомим українським кіноактором Іваном Гаврилюком, розпочинає роботу над гостросюжетним двосерійним художнім фільмом «Нестор» — про легендарного Махна. Телевізійна версія картини матиме 20-25 серій. Попередньо домовлено, що фільм демонструватиметься не тільки у ближньому зарубіжжі, а й у десятках країн Заходу. Спонсорів це обов'язково повинно зацікавити. Не менш цікаво — хто гратиме Махна? Фірма поки що тримає ім'я головного виконавця в секреті.

Курс — на Херсонес

10 липня під Севастополем відкривається 111 Міжнародний молодіжний театральний фестиваль «Херсонеські ігри». Сюди з'їжджаються колективи з України, Польщі, кількох країн СНД. Київський експериментальний театр Валерія Більченка показуватиме на фестивалі свою нову виставу. Гратимуть її просто на руїнах стародавнього Херсонесу.

Свого часу цей фестиваль задумав севастопольський режисер Роман Мархолія, один з найвідоміших майстрів сучасної молодої української режисури. Мархолія й тепер — невтомний «мотор» Херсонеських ігор.

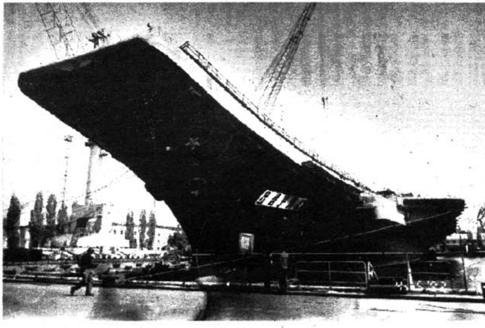
Фестиваль триватиме до 18 липня.

«Варяг» не гордий

Він просто не добудований. Французька військова делегація на чолі з адміралом Лонгсадом відвідала у Миколаєві ВО «Чорноморський суднобудівний завод». Що саме цікавило французів, залишилося таємницею, бо ні місцевих, ні зарубіжних журналістів на об'єднання не пустили. Але з неофіційних джерел відомо, що мова йшла про крейсер «Варяг», доля якого досі не визначена — коштів на добудову корабля немає. Тому крейсер став екскурсійним об'єктом. А самі кораблебудівники зайнялися виробництвом обладнання для цукрових заводів, меблів тощо.

ІНТЕЛЕКТ.

Фото Бориса РИБАКОВА.

Проблеми є, кворуму нема

Питання створення обласного фонду комунального майна і комунальної власності кочує з сесії на сесію Харківської обласної Ради. От і на черговій, 14-й, воно знову стоїть на порядку денному. І справа не в суті самої проблеми приватизації, а в керівництві. Деяких депутатів воно не влаштовує. Дійшло до суду. Поки немає його рішення, приватизація комунального майна області гальмується. А тим часом тихо іде «прихватизація».

Може, справді, як зауважують депутати, обласна Рада вичерпала себе? І злободенні проблеми буття висять у повітрі. На думку депутата облради Г.Ведмеденка, нинішні труднощі обумовлені тим, що традиційні Ради вимушені взяти на себе не властиві їм функції. І ті, хто вигукує сьогодні: «Вся влада — Радам!», а таких чимало на сесії, свідомо чи несвідомо закликають до звичного образу партійних Рад. Сесія, тим часом, припинила роботу через відсутність кворуму.

Ольга ДРОЗДОВА.

Харків.

Кримінальна хроніка

Бізнесмени з великої дороги

Десяток горе-бізнесменів потрапили до рук працівників карного розшуку лінійного відділення внутрішніх справ на станції Кременчук. Як з'ясувалося: їхні фірми живуть і процвітають зі звичайнісіньких пограбувань.

... До платформи, де стояв вагон, завантажений тютюновими виробами, які переправляли в Херсон, серед білого дня підігнали автобус, і «бізнесмени» приступили до діла. Нахабно зірвали на вагоні пломби і почали діловито перевантажувати в автобус короби з цигарками «Ватра». Згодом підігнали ще й вантажівку. Таким чином поцупили тютюнових виробів на 8 мільйонів карбованців. Перевалочною базою слугував приватний будинок одного з «бізнесменів». Продали 6 коробів не торгуючись, аби швидше збути крадене. Тепер органи правопорядку дадуть їм «прикурити».

Павло КАРНАУХ.

Полтава.

Соромно!

Готель розтягли по домівках

Нещодавно спеціалісти будівництва констатували сумний факт: від готелю, який кілька років тому почали зводити на проспекті 200-річчя Херсона, залишилися цурки.

Рекорд встановили несуни Таврійського мікрорайону: тільки скла вкрадено 900 квадратних метрів. Не залишилося жодного з 360 вікон, зникло 70 віконних рам. Знято огорожу, вивезено кран. Незавершена будівля нагадує руїни часів війни.

Як повідомили у міськвиконкомі, будівництво готелю законсервоване у зв'язку з підвищенням цін на матеріали. Але оскільки вчасно не виставили охорону об'єкту, то тепер треба починати все майже з нуля. Єдина надія на представників однієї з турецьких фірм, яка обіцяла завершити спорудження готелю.

Іван КАЛИНИЧЕНКО.

Херсон.

Свято-Пантелеймонівський собор — відродимо!

Є на південній околиці Києва мальовниче урочище Феофанія. Здавна славиться воно густими дібровами, чистими джерелами, зеленими луками.

Місцину цю відлюдну вподобали ченці, і наприкінці XVIII століття заснували скит. Належав він Михайлівському Золотоверхому монастирю. Обитель росла, велось будівництво. Вже у минулому віці було тут три церкви, трапезна, корпуси для ченців та прочан. Відзначались вони традиційним для України барочним стилем з народними елементами.

А наприкінці XIX століття було закладено новий грандіозний храм — Свято-Пантелеймонівський собор за проектом архітектора Єрмакова. Нагадував він класичні споруди Київської Русі. Освячена в 1911 році величня будівля після жовтневого перевороту розділила гірку долю інших споруд монастиря. Спочатку тут господарювало якесь підприємство, а потім Академія наук. Унаслідок цього будинки, яким по 150-200 років, майже не вціліли, а з чотирьох храмів до нас дійшов лише напівзруйнований Свято-Пантелеймонівський собор. Мудрі радянські науковці обійшлися з Божим домом не по-людською. Спочатку тут був склад, потім сейсмічна лабораторія та гараж.

У 1990 році залишки храму було передано церковній громаді. Молодий енергійний настоятель собору архімандрит Серафим взявся за реставрацію, а кошти зібрали віруючі. Сьогодні храм відновлюють так, як колись будували у селах: усім миром, усією громадою. Реставраторам допомагають і старі, і малі. А для тих, хто може виділити на святу справу якусь копійчину, є рахунок у Московській філії Промбудбанку № 000701207.

Допоможемо відродити гордість Феофанії!

На фото: Свято-Пантелеймонівський собор сьогодні.

Фото Анатолія КОЛЕСНИКА.

Луганськ

На «тихому полюванні» мисливці часом стріляють в себе

До легкого переляку спричинилася в Луганську надрукована 3 липня в «Комсомольской правде» стаття «Грибной дождь перед смертью», де стверджувалося, що торік причиною масових отруєнь істівними грибами в Донбасі та сусідніх областях Російської Федерації були вітри з Волгограду. Саме тоді в Капустяному Яру знищувались балістичні ракети, а на заводі з виробництва бойових отруйних речовин, разташованого в місті, трапилась нештатна ситуація.

Сезон «тихого полювання» знову наближається. Чи йти в ліс цього року?

— «Комсомольская правда» навіть применшила кількість грибних отруєнь, — говорить завідуюча відділенням гігієни харчування облсанепідстанції Тетяна Китайчик, — сказавши, що разом у кількох областях їх було понад 300. Тільки у Луганську в липні 1992 року отруїлись грибами 355 чоловік, 56 з них — блідою поганкою, решта — звичайними опеньками, маслюками. Були померлі. Гадаю, що вітер справді догнав до нас волгоградську отруту, але в основному, гриби — «заражені» нашими ж луганськими підприємствами. Практично всі випадки отруєння зафіксовано після збирання грибів у з[illegible] промислових, гірничих, хімічних міст — Антрацита, Кіровська, Краснодона, Первомайська, Рубіжного.

— Все це так, але люди труїлись тільки в липні?

— У нас немає хороших мікологів, невідомо, які процеси відбуваються в грибах, що ростуть в екологічно забрудненому середовищі. Знаємо тільки те, що в перебігу процесів виробляється смертельна для людей отрута.

— А до зарубіжних вчених не зверталися по допомогу?

— Звертались. Але й вони мало що могли нам пояснити. Подібні випадки отруєння були тільки в Іспанії років з 20 тому. Уже давно весь світ їсть гриби, що вирощені в закритому грунті.

Що ж, гриби смачні, поживні, але тільки тоді, коли ростуть під парасолькою, розкритою над ними людьми.

Анатолій КОБЕЛЬНЮК.

Коротко

Приїхав у Донецьк міністр

У Донецьку пройшло виїзне засідання колегії Міністерства внутрішніх справ України. Представники правоохоронних органів відвідали підрозділи міліції міст і районів індустріального регіону, які плідно працювали колись з штабами добровільних народних дружин, радами опорних пунктів правопорядку.

Учасники розширеної виїзної колегії заслухали звіти міністра внутрішніх справ України Андрія Василишина та голови комісії Верховної Ради з питань правоохорони та боротьби зі злочинністю Ярослава Кондратьєва про стан справ із правопорушеннями в державі, прийняли відповідні рішення, спрямовані на розв'язання проблем, котрих торкалися представники правоохоронних органів на зустрічі із Президентом України.

Юрій ДОЦЕНКО.

Донецьк.

ДЕВ'ЯТИЙ ВАЛ

НА МЕЖІ БАНКРУТСТВА

Як уже було зазначено, УДП має вигідні контракти на цей рік. Але якщо ситуація залишатиметься такою як останніми місяцями, то слово «має» писатиметься в минулому часі. Цілком зрозуміло, що за обставин, коли через паперову та процедурну тяганину не виконують строки поставок, партнери УДП — і українські, і зарубіжні — відмовляються від його послуг. І хоча останнім часом пароплавству вдалося одержати частину необхідних дозволів на перевезення та розв'язати деякі інші проблеми, погоди це не робить. Сьогодні працює лише 10-15 відсотків річкового флоту УДП. А збитки пароплавства з початку року склали вже 145 мільйонів доларів і щомісяця зростають приблизно ще на 20-25 мільйонів (і це знову-таки лише прямі втрати). Частину суден доводиться ставити на ремонт і консервацію, а персонал відправляти у вимушені відпустки. Щоб утриматися, УДП було змушене взяти в банку п'ятимільярдний кредит під 200 відсотків річних, але з яких прибутків воно ці відсотки сплачуватиме, сказати важко. Так, певна частина флоту УДП працює на морі, але 70 відсотків доходу пароплавство завжди отримувало від дунайських перевезень.

Якщо брати загалом, то становище складається більш як загрозливе. Вже сьогодні міжнародні транспортні потоки намагаються оминути Дунай, тобто зону конфлікту. А від того, як довго триватимуть санкції, залежить, чи повернуться вони на цю транспорту артерію, чи ні. Навіть якщо блокаду Сербії буде знято найближчим часом , УДП не зможе одразу працювати "на повних обертах". Навіть через суто технічні причини. А крім того, цілком можливо, що ринок транспортних послуг доведеться завойовувати заново.

І ще перед однією загрозою опинилося сьогодні пароплавство. Це — загроза втратити кваліфіковані кадри. Невизначеність становища змушує людей, які не мають сьогодні роботи і, відповідно, нормальної зарплати, шукати «економічного притулку».

ХТО ПОТЕРПАЄ — ТОЙ ПРОПОНУЄ

В управлінні УДП почув цікаву думку: процедура дотримання антисербських санкцій на Дунаї спрямована на те, щоб припинити товаропотік, а не на поліпшення контролю за перевезенням вантажів через югославські води. Думка спірна, але й річковиків можна зрозуміти. Адже переважно через процедурні проблеми (здебільше — штучні) вони позбавлені роботи. Переорієнтувати флот неможливо, бо створювали його, зважаючи на дунайські умови. І до Болгарії не станеш перевозити вантажі трьома караванами, якщо можна впоратися одним. Здається, лише пасажирській службі УДП вдалося хоч якось вийти зі скрути. Для цього довелося перегнати туристичні судна вгору по Дунаю і працювати на ділянці від Угорщини до Австрії. Проте не одні ми такі розумні. Те саме зробили і болгари, і румуни. Шалено зросла конкуренція.

Звичайно, керівники пароплавства і урядових установ неодноразово зверталися до Комісії ООН із санкцій з відповідними пропозиціями. Зокрема, йшлося про спрощення процедури одержання дозволів і системи контролю за пересуванням вантажів через югославські води. Бо, наприклад, тих самих дозволів лише для УДП протягом року потрібно приблизно 50 тисяч. А на Дунаї працює не лише українське пароплавство, і в розв'язанні проблеми зацікавлені всі придунайські країни. І до Нью-Йорка, і до Брюсселя, де розміщується контрольна місія Комітету із санкцій, постійно надсилають відповідні документи. У цих двох містах побував і генеральний директор УДП О.Тєхов, щоб уже безпосередньо викласти наші пропозиції. До розв'язання проблеми постійно залучені посли України за кордоном. Не припиняються і консультаційні зустрічі з представниками ООН і в самому Ізмаїлі. Але досі все це якихось відчутних результатів не дало. Вдалося «вибити» кілька нових дозволів. Американці і шведи пообіцяли технічну підтримку в здійсненні контролю. Але все це — неістотно.

«НА ВАШ ЗАПИТ ПРОСИМО НАДІСЛАТИ... ЗАПИТ»

Як відомо, всі придунайські держави, в тому числі й Україна, неодноразово порушували перед ООН питання про відшкодування збитків. Законодавчою основою для цього є Статут та інші установчі документи ООН, які визнають право третіх країн, що потерпають від додержання санкцій, на відповідне відшкодування. Це підтвердив під час недавнього візиту до Києва і генсек ООН Б.Галі. Та механізму такого відшкодування сьогодні не існує. Для обговорення цього питання в ООН створено робочу групу, яка має розглядати пропозиції зацікавлених держав. Крім того Б.Галі запропонував нам подати до Комітету ООН із санкцій докладну «розкладку» того, яких збитків ми зазнаємо. Знову ж таки для ретельного аналізу цього документа і прийняття рішення про відшкодування. Але Україна вже подавала до ООН такі документи. А прохання ще раз їх «деталізувати» і знову надіслати до Нью-Йорка — все це дуже нагадує звичайну бюрократичну тяганину.

Тобто, до кого не звертайся з питанням про відшкодування сьогодні — нічого, крім слів про розуміння наших проблем і порад підготувати «докладні запити», не почуєш. Перспективи теж досить туманні, бо ані ООН, ані ЄС навряд чи зможуть віднайти в бюджетах ті мільярди доларів, втрачені придунайськими країнами.

Повертаючись до УДП, можна з упевненістю сказати, що йому ще довго буде нелегко. За таких обставин, здавалося б, одному з транспортних велетнів могла б допомогти і держава. Звичайно, про повне утримання ніхто не каже. Йдеться хоча б про певні фінансові пільги.

Слід сказати, що Кабінет міністрів України прийняв один такий документ. У ньому, зокрема, йшлося про неоподаткування коштів, які УДП витрачає на закупівлю запасних частин. Виконувати постанову було доручено Мінфіну, але він за це ще й не брався, хоча минув не один місяць. Та це не єдине непорозуміння. І багатотисячний колектив знову залишається в невизначеному очікуванні.

Отже, чи поглине «дев'ятий вал» Українське Дунайське пароплавство? Сьогодні відповісти на це запитання неможливо.

Олексій ЄВСІКОВ.

Ізмаїл — Київ.

(Закінчення. Початок у «ГУ» за 7 липня 1993 року.)

Політичні баталії

Посла вже немає, а пристрасті все ще вирують

Як уже повідомлялося, указом Президента Литовської Республіки було усунено з посади Надзвичайного й Повноважного Посла цієї країни в США Стасиса Лозорайтиса. Однак таке рішення викликало хвилю обурення у певної частини суспільства — хто підтримував його під час передвиборної кампанії за президентське крісло.

На знак протесту проти рішення Президента дев'ять чоловік оголосили голодовку. Організаторами цієї акції стали Вільнюська рада «Саюдіса», Партія християнських демократів та інші громадсько-політичні організації. Одного з голодуючих уже помістили до лікарні. Учасники акції проводять активне збирання підписів на підтримку звільненого посла. Вже зібрано близько 50 тисяч голосів.

Президент Литви А.Бразаускас в одній з передач литовського телебачення заявив, що під час звільнення С.Лозорайтиса з посади посла в США було допущено помилку. Але помилкою він визнав не самий факт звільнення, а лише деякі організаційні моменти. Наприклад, те, що після прийняття рішення про відкликання С.Лозорайтиса ще не було своєчасно підібрано нову кандидатуру на цей пост.

Надія ДОРОНІНА.

Вільнюс.

Фотофакт

Тривають сутички між двома негритянськими політичними угрупованнями Південно-Африканської Республіки — Африканським національним конгресом та партією свободи ІНКАТА. За повідомленнями поліції, протягом останніх декількох днів знайдено тіла 65 жертв міжнегритянського насильства. Збройні сутички відбуваються незважаючи на недавню домовленість лідерів двох рухів — Н. Мандели і М. Бутелезі — про взаємне припинення ворожих дій. Не може зупинити кровопролиття і втручання збройних сил ПАР.

На знімку агентства Рейтер: солдати південноафриканської армії змушені ховатися за автомобілем від вогню чорношкірих екстремістів.

Справи бізнесові

Указ є — підтримки немає

Президентський указ про підтримку та охорону підприємництва розчарував ділових людей Молдови, — сказано в комерційно-економічному щотижневику «Логос пресс». В указі різним відомствам дано доручення створити спеціальний фонд і розробити відповідні програми. Та самого фонду сприяння, що вже неодноразово згадувався в різних урядових постановах та законодавчих актах, усе ще немає.

Молдовським підприємцям залишається сподіватися, що його все ж колись буде створено.

А вони ж розраховували на реальні заходи щодо захисту економічних прав, зокрема, на надання додаткових пільг у галузі фінансів, контролю та звітності. Передбачалося, що президентський указ зніме заборону на продаж товарів та сировини приватним підприємствам, що призводить до скорочення ринку збуту й числа постачальників. Така вимога повторювалася в десятках звернень на адресу уряду. Однак сподіванням підприємців не судилося здійснитися. І тепер, найпевніше, ділові люди розвиватимуть приватний бізнес у тих країнах СНД, де немає таких заборон.

Світлана ЧАЛА.

Кишинів.

Експрес-інформація

Конфронтація в Грузії

Через загострення військово-політичної ситуації в Абхазії Едуард Шеварднадзе видав указ про введення в республіці військового стану строком на два місяці. Рада Безпеки ООН розглянула ситуацію в регіоні. Прийнято рішення направити до Грузії 50 військових спостерігачів, однак представники ООН не прибудуть до республіки доки не буде досягнуто угоди про припинення вогню між ворогуючими сторонами.

Виступаючи на спільному засіданні Ради Оборони і Ради міністрів Автономної Республіки Абхазія, Едуард Шеварднадзе зазначив: «Грузія ніколи не ставила під сумнів питання про автономію Абхазії. Перед усім світом заявляю — Абхазії гарантована автономія у межах Республіки Грузія».

Крок до політичної стабілізації

Гейдар Алієв очікує термінових заходів з боку Росії, США, Туреччини, а також ООН у зв'язку з ескалацією бойових дій у районі Нагірного Карабаху. Як зазначив він на зустрічі з головами дипломатичних місій, акредитованих в Азербайджані вірменська сторона скористалася політичною кризою в республіці й захопила майже всі села Агдамського району.

Для стабілізації політичного становища в республіці Гейдар Алієв має намір провести переговори з опозицією — головою партії національної незалежності Азербайджану С. Мамедовим. Лідер цієї впливової опозиційної організації дав згоду на зустріч.

Суд у Литві закінчено

У Вільнюсі завершився судовий процес у справі колишніх працівників ЦК КП Литви С. Рєзнікова та М. Гребанова. Їх звинувачували в антидержавній діяльності та зраді батьківщини. Прокурор зажадав покарання — позбавлення волі на три роки, але суд відхилив цю пропозицію. Винесено вирок: підсудним виплатити великі грошові штрафи за збитки від захоплення радянськими військовослужбовцями складів паперу у Вільнюсі.

Естонія напередодні «параду референдумів»

Депутати північно-східного естонського міста Сілламяе вирішили провести референдум щодо створення національно-територіальної автономії у складі Естонської Республіки. Сесія міськради прийняла звернення до Державних зборів Естонії, до народу, в якому закликає політиків відмовитися від етнічної чистки та дискримінації російськомовного населення в республіці. До речі, Сілламяе — це вже друге місто, після Нарви, яке виступає за автономію.

Проблеми Придністров'я вирішуватимуть придністровці та гагаузи

«Ми зрозуміли, що керівництво і парламент Молдови не в змозі вирішити проблеми Придністров'я та південних районів республіки. Нам необхідно зміцнювати власні структури і намагатися спільними зусиллями вирішити економічні та інші проблеми», — зазначив в інтерв'ю агентству «Подія-Ірінда» керівник секретаріату ВР самопроголошеної Гагаузької республіки І. Мутко. Триває робота по підготовці спільної сесії Верховних Рад Гагаузії і Придністров'я.

Ворогуючі сторони ніяк не порозуміються

Не відбулася зустріч командувачів військами трьох общин Боснії і Герцеговини через неприїзд до Сараєва представників боснійських сербів і хорватів. На зустрічі мали розглядатися питання виконання резолюції Ради Безпеки ООН про створення зон безпеки навколо деяких боснійських міст.

Тим часом сутички між хорватами та мусульманами продовжуються. На прес-конференції в Загребі президент Хорватії Ф. Туджман заявив про можливу депортацію 250 тисяч мусульманських біженців з країни. Ф. Туджман розглядає депортацію як хід у відповідь на «етнічну чистку» хорватських територій у Боснії, яку проводять мусульмани.

За повідомленнями наших власних кореспондентів та зарубіжних інформагентств.

Військо

НЕБО ОДНЕ НА ДВОХ

Деякі роздуми з приводу об'єднання ВПС і військ ППО

Триває боротьба думок щодо об'єднання ВПС і військ ППО в єдиний вид збройних сил — Військово - Повітряні Сили (війська оборони повітряного простору).

Висловлювали і висловлюють найрізноманітніші точки зору з цього питання, що торкаються його багатьох аспектів, — доцільності, оборонної ефективності, затратності...

Початком цієї дискусії практично стало набрання чинності Закону «Про Збройні Сили України». Як відомо, в ньому визначено загальну структуру армії нашої держави, відповідно до якої необхідно мати в її складі три види збройних сил: Сухопутні (війська наземної оборони), Військово-Повітряні Сили (війська оборони повітряного простору) та Військово-Морські Сили. Тобто вже під час розробки проекту цього Закону, його обговорення і схвалення Верховною Радою України передбачали створення і наявність у Збройних Силах нашої держави єдиних військ, що об'єднували б ВПС і війська ППО. При цьому враховували світовий досвід військового будівництва, причини перемог і поразок у локальних війнах і військових конфліктах останніх десятиліть.

Справді, світова практика військового будівництва, підтверджена бойовим досвідом післявоєнного періоду, переконливо доводить необхідність зосередження управління діями авіації і наземних засобів ППО в одних руках, що дає можливість досягти найбільшої ефективності застосування цих сил і засобів. Так, в арабо-ізраїльських конфліктах угруповання військ Ізраїлю мало єдине управління авіацією і військами ППО, котрі спиралися на створену в інтересах цих видів збройних сил систему єдиних наземних і повітряних командних пунктів, вузли зв'язку і радіолокаційне поле. Це забезпечило централізацію керівництва бойовими діями авіації і ППО, дало можливість з максимальною повнотою організовувати і здійснювати їх взаємодію під час відбиття повітряного нападу, знищувати літаки ворога як у повітрі, так і на аеродромах. Таким чином забезпечувалася перевага в повітрі, без якої будь-яка наземна (загальновійськова) операція приречена на поразку.

Гіркі уроки невдач примусили військове командування Сирії та інших близькосхідних країн об'єднати і централізувати керівництво силами і засобами ВПС і ППО. Робилися спроби часткового злиття ВПС і військ ППО і в колишньому Союзі, що грунтувалися на аналізі досвіду бойових дій на Близькому Сході. Однак в умовах тодішньої воєнної доктрини, відповідно до наступального характеру якої передбачалося, що військові дії вестимуться в основному за межами Союзу і навіть країн — учасниць Варшавського Договору, дані заходи були просто недоцільні. Потрібно було окреме угруповання військ, розміщене на величезній території Союзу для прикриття його політико-адміністративних центрів, військово-промислових районів, об'єктів державного управління. З цією метою і були створені війська ППО країни — як окремий вид Збройних Сил.

В умовах України, з урахуванням оборонного спрямування її воєнної доктрини, розмірів території, мати війська протиповітряної оборони як окремий вид недоцільно. Нині шляхом об'єднання своїх ВПС і військ ППО після денонсування Варшавського Договору, в рамках військових реформ, що впроваджуються, пішли такі країни як Польща, Чехія, Словаччина, Угорщина, Болгарія. Відповідні заходи для централізації управління всіма засобами ППО, а також силами винищувальної авіації здійснюють і в армії суверенної Білорусі.

Таким чином, рішення, прийняті в концепції оборони і будівництва Збройних Сил України і закріплені в Законі «Про Збройні Сили України», найбільшою мірою відповідають як світовому досвіду військового будівництва, так і оборонним інтересам України.

ВПС і війська ППО об'єднує спільне середовище їх бойового застосування — повітряний простір України, це обумовлює схожість завдань, що вони вирішують в інтересах її оборони. Тому на озброєнні у них є чимало ідентичних бойових засобів і систем забезпечення. Наприклад, літаки-винищувачі, пункти управління, засоби виявлення повітряних цілей, їх пізнавання і відображення повітряної обстановки, відповідні структури оперативного (бойового), спеціально-технічного і тилового забезпечення. Об'єднання цих структур в єдине управління, поряд з підвищенням бойової ефективності, значною мірою знижує витрати на їх утримання. Ясна річ, на час створення об'єднаних структур, розрахованого приблизно на три роки, будуть потрібні додаткові матеріальні засоби з військового бюджету.

Виходячи з критерію «ефективність — вартість», покладеного в основу оцінки практично всіх рішень військового характеру, а також враховуючи значне скорочення паралельних і таких, що дублюють, управлінських структур, систем забезпечення, об'єднання дасть істотну економію як матеріальних, так і фінансових засобів.

Відповідно до наказу міністра оборони України формується організаційне ядро для створення об'єднаного виду військ, в основу роботи якого покладено узгодження позицій від визначення оптимальних структур нового виду військ до економічних розрахунків їх доцільності. До цієї праці залучають наукові групи військових інститутів, центру оперативно-стратегічних досліджень, ЦНДІ МО України, ряд компетентних офіцерів штабів авіації та ППО, в тому числі і військових економістів. **Щоденно приходять і телефонують офіцери як від командування військ ППО, так і ВПС України з проханнями ввести їх до складу робочих груп, а то й просто висловлюють готовність подавати нам необхідну допомогу.**

Разом з тим очевидні спроби загальмувати, блокувати виконання Закону «Про Збройні Сили України», виданих відповідно до нього указів Президента та наказів міністра оборони. При цьому вдаються до всіляких аргументів: посилань на невідповідність формулювання, відсутність економічних обгрунтувань, воєнної доктрини та інших. Деякі чини під виглядом ініціативи знизу організовують офіцерські збори командувань авіації та ППО з прийняттям звернень, суть яких зводиться до одного — перешкодити реформуванню Збройних Сил нашої держави. Не акцентуватиму уваги на політичному боці даного питання, однак упевнений, що все це — в одному ряду з намаганнями стати на шляху нашій державності і незалежному курсу України, загальмувати процес будівництва власних Збройних Сил.

Є й інший бік цих дій — службово-особистий. Об'єднання передбачає скорочення багатьох паралельних і тих, що дублюють, структур, а це призведе до вивільнення значної кількості службових осіб. Враховуючи те, що добір і розстановку кадрів у новостворені органи управління провадитимуть і вже провадять на основі всебічної оцінки якостей кандидатів, а також оцінки їхньої службової діяльності на посадах, що обіймають, і особистого ставлення до будівництва незалежною Україною власних Збройних Сил, можна припустити, що деякі військові керівники виявляться зайвими. Тому і з'являються листи, звернення, проводяться офіцерські збори. Аргументи противників об'єднання практично ті самі — розвал системи ППО, зниження бойової готовності, відсутність необхідних розрахунків, соціальні інтереси військовослужбовців... Противники об'єднання хочуть відтягнути реформування ВПС та ППО до кінця 1995 року, сподіваючись до того часу створити такі структури в кожному виді, що злиття їх буде неможливе, хоч би через затратні характеристики.

Успішне розв'язання питання об'єднання ВПС і військ ППО можливе за умови глибокого розуміння його необхідності, виходячи з інтересів нашої держави, її оборонної могутності. Тому, відкинувши всі відомчі і службово-посадові амбіції, потрібно зосередити спільні зусилля на пошуку і виробленні оптимальних й ефективних шляхів виконання вимог Закону «Про Збройні Сили України».

Любомир ПЕТРІВ,
генерал-майор, перший заступник начальника штабу авіації ВПС України.

Нове ім'я

ПРОСТЕЛЮ ТОЙ РУШНИК...

Зустрічайте конферансьє-імпровізатора Івана Шепелєва

Кореспондент: Ви, Іване Васильовичу, уже давно знаний у Європі. Навіть в енциклопедію ЮНЕСКО потрапили як єдиний в Україні конферансьє-імпровізатор міжнародного рівня. А у себе вдома, у Дніпропетровську, стали відомим тільки недавно. Як це трапилось?

Іван Шепелєв: Ображатися на долю підстав у мене наче немає. Досі не збагну, як випускником десятирічки «пробився» на Республіканський конкурс професійних артистів-читців і несподівано став його лауреатом. Може, тому що читав і тоді, і тепер мою улюблену Лесю Українку? Потім вступив до Всесоюзної творчої майстерні естрадного мистецтва. Закінчивши її, три роки працював з гуртом «Крим», з Юрієм Богатиковим тобто. Потім вдвічі довше зі «Світязем», з Василем Зінкевичем, духовно багатою, інтелігентною людиною, якій вдячний за творчу дружбу. А як на Всесоюзному конкурсі артистів естради здобув головний приз по жанру конферансу, мене запросила у свій театр Алла Пугачова, далі почали запрошувати вести великі гала-концерти не лише у Києві та Москві, а й у Кракові та Парижі.

— Я ще раз повертаюся до енциклопедії ЮНЕСКО: вона запевняє, що Іван Шепелєв — єдиний в колишньому Союзі майстер буриме. Поясніть, як це розуміти!

— Як на мене, то буриме — літературна гра, радше змагання у написанні жартівливих віршів-експромтів на задані рими. От я й імпровізую на запропоновані глядачами рими. Але хочу таки сказати, чому, як на мою думку, залишався майже не відомим для земляків. У нас мій жанр, на жаль, мало шанується і всерйоз майже не сприймається. А шкода. Насправді конферанс унікальний і неповторний тим, що це — уміння спілкуватися з людьми, коли вони відпочивають. Це вміння щиро, задушевно і довірливо спілкуватися на теми, які хвилюють загал, залучаючи у співрозмовники, у спільники слухачів, не уникаючи дискусій з ними. А спілкуватися між собою не лише у концертному залі, а й вдома, за чашечкою кави, ми чомусь відвикли, розучилися. Нам не вистачає часу, терпіння і навіть бажання змістовно відпочивати у колі друзів. Радий, коли мені вдається заповнювати ці прогалини, цей «дефіцит».

— Одначе і вам творче визнання принесли гучні вистави та гала-концерти, такі, приміром, як фестиваль сатири і гумору в Габрово, де здобули гран-прі у жанрі імпровізації, або варшавські телепрограми «Молодість. Врода. Еротика». Там вас примітила і кіностудія «Зодіак», що входить до голлівудського концерну, та запросила знятися в еротичному фільмі...

— Це тепер чомусь найбільше цікавить журналістів. А я, між іншим, виявився найвередливішим актором на голлівудській кіностудії за всю її історію, бо відмовився з'являтися перед камерою у тому, в чому, вибачаюсь, мати народила. Адже статуеткою Ероса був нагороджений за

стримані імпровізації в еротичних програмах.

Для мене головне — не розваги, а співбесіди з глядачами. Переконаний, що на естраді, у будинках культури і клубах жанр конферансу у нас майже пропав, щез, поступившись місцем недолугому фарсу, і його треба відроджувати, плекати, підтримувати.

Якось у Франції мене запросили вихідці з України, котрі живуть у Марселі. Назавжди запам'ятав цю зустріч. Колишнім землякам, поміж яких було й чимало молоді, що народилася і виросла вже за межами України, читав Тараса Шевченка і Лесю Українку, читав Павла Глазового — і виникла у нас взаємна і сердечна зацікавленість, яка буває лише між близькими людьми чи тими, хто воліє духовної близькості, аби збагачувати себе глибокими і зворушливими почуттями.

То не випадково відгукнулася на мій виступ літня жінка, предки якої, як і мої, жили в Кайдаках, але залишили їх ще у 1880 році. Розчулена Марія Миколаївна Коломоєць принесла раптом мені рушник з вишитими на ньому червоними і чорними нитками ініціалами її дідів і прадідів. «Цей рушник моїй бабусі подарувала її свекруха, коли бабуся з чоловіком виїжджали назавжди, як виявилося, з Катеринослава, — сказала Марія Миколаївна. — Подарувала з надією і наказом, щоб обов'язково привезли назад його додому». То візьміть, попросила мене Марія Миколаївна, і поверніть рушник до рідного порогу моєї бабусі...

Я виконав доручення, передав той рушник у Дніпропетровський художній музей.

З артистом розмовляв Микола НЕЧИПОРЕНКО,
власний кореспондент «Голосу України».

Дніпропетровськ.

На знімку: Іван Шепелєв.
Фото А.КРАСНОЖОНА

Наша надежность - Ваше спокойствие!

Новейшие автомобили МАЗ-54323, МАЗ-54329 и любые модификации изотермических полуприцепов и полуприцепов-рефрижераторов к ним предлагает фирма "ОДИС"

Телефоны в г.Одессе:
(0482) 66-31-36, 61-88-05
Факс 65-90-61

ГАРМОНІЯ КАПІТАЛУ І БІЗНЕСУ

АКЦІОНЕРНИЙ КОМЕРЦІЙНИЙ БАНК:

нараховує від 200 і більше відсотків річних за вкладами і депозитами

здійснює розрахунково-касове обслуговування

відкриває поточні валютні рахунки

проводить операції на міжбанківській валютній біржі

здійснює купівлю і продаж валютної готівки

проводить інкасацію дорожніх чеків «Амерікен експрес».

Адреса «Інтербанку»: Київ, вул. Ярославів вал, 36.

Телефони: (044) 212-41-10, 212-45-15.

НОВИНКА ЕНЕРГЕТИКАМ

ДВО «ТЕКОМ» освоїло виробництво і розпочало серійний випуск нового, економічнішого та ефективнішого виробу парових котлів Е-1.6-0.9ГМН.

Котли серії Е-1.6-0.9ГМН водотрубні, двобарабанні з природною циркуляцією, які працюють під наддувом, є логічним продовженням розвитку і модернізації котлів серії Е-1.0-0.9, які широко використовуються нині і чудово себе зарекомендували.

Нові котли мають більш як полуторну потужність порівняно зі своїми попередниками і значно економічніші. Разом з тим, їх габаритні розміри практично не відрізняються від попередників, що при спорудженні котельні дає значне зниження капітальних витрат на одиницю потужності котельні.

Типові вирішення, розроблені СПКТБ «Котломаш» ДВО «ТЕКОМ», дають можливість розмістити ці котли в чарунках діючих котелень замість котлів Е-1.0-0.9, що дає можливість збільшити потужність котелень без затрат на будівельно-монтажні роботи.

Котли Е-1,6-0.9ГМН мають максимальну готовність, постачаються зі змонтованими на єдиній рамі живильними насосами і вентилятором, встановленим газомазутним пальником та іншим допоміжним обладнанням.

ХАРАКТЕРИСТИКИ КОТЛА Е-1.6-0.9ГМН

1. *Номінальна паропродуктивність тп/г 1,6*
2. *Абсолютний тиск насиченої пари мПа (атм) 0,9 (9,0)*
3. *Температура живильної води 50 С*
4. *Паливо і його витрачання*
   мазут (кг/г) 118
   газ (мк/г) 130
5. *Коефіцієнт корисної дії мазут % 88,0*
   газ % 89,5
6. *Маса котла кг 5100*
7. *Габарити мм 4200*
   2850
   2900

Вимоги щодо обслуговування та експлуатації нових котлів аналогічні вимогам до будь-якого іншого котельного обладнання, що дає можливість їх широкого застосування як під час нового будівництва, так і під час заміни діючого обладнання.

Шановні енергетики!

Якщо ви хочете одержати максимальний ефект при мінімальних затратах — придбайте котли Е-1.6-0.9ГМН.

УМОВИ ПОСТАЧАННЯ ПРОДУКЦІЇ

Для придбання продукції ДВО «ТЕКОМ» треба без будь-якого попереднього погодження надіслати на нашу адресу листа, телеграму або телетайп, де вказати:

1. *Необхідну вам продукцію.*
2. *Повні ваші реквізити.*
3. *Спосіб одержання продукції. При вивезенні залізницею треба вказати залізничні реквізити.*

При одержанні даного запиту на вашу адресу буде надіслано рахунок на передоплату продукції з урахуванням поточних цін і всіх тарифів. Обмін даними повідомленнями є укладанням договору між замовниками ДВО «ТЕКОМ».

Нині об'єднання постачає продукцію замовникам без будь-яких обмежень та умов у будь-які регіони. Розрахунки проводяться через кореспондентські рахунки, що є в Україні, Росії і Білорусі.

Наша адреса:

258830, Україна, Черкаська область, м. Монастирище, ВО «ТЕКОМ».
Тел. (04746) 2-13-80
(04746) 2-22-32, дод. 5-33.
Телетайп 147448 «ТЕМП»,
телефакс (04746) 2-23-07,
телекс 147021 «ТЕКОМ».

«Я знаю, чому загинув П'єр Береговуа!» Заява такою мірою серйозна, що деякий час навіть не знала, як на неї реагувати.

Про пана Super Lord das, фундатора Центру Виживання (WORD «SOS» CENTRE) «ГУ» вже писав 19. 01. 93. Тоді в інтерв'ю нашому кореспондентові пан Super промовився: трагічна загибель академіка Легасова, яку більшість пов'язувала з постчорнобильськими подіями, зовсім не випадкова... А тепер — Береговуа, колишній прем'єр-міністр Франції...

Крупним планом

Цей підступний «зуб дракона»...

— Свого часу я звернувся з цього приводу до французького посольства у Києві, і там до мого повідомлення поставилися з цікавістю.

— То, може, й читачі дізнаються, у чому таємниця?

— Ніякої таємниці. Наші предки знали про існування шкідливих для здоров'я геопатогенних зон. Сучасна наука тільки-но починає осмислювати цей феномен. Річ у тім, що наша планета вкрита глобальною енергетичною сіткою, сконцентровані промені якої розташовані на відстані приблизно два метри один від одного. За іменем відкривача її прийнято називати сіткою Хартмана. Експериментальним методом Хартман довів, що кожен промінь має свій заряд. Коли ж на перетині променів збігаються знаки зарядів, виникає геопатогенна зона (вузол) розміром близько 10×10 сантиметрів. На Сході геопатогенні зони називають «зубом дракона».

— І що, пане Super, вони такі небезпечні для життя?

— Надзвичайно. Доведено, що геопатогенні зони зі спадним потоком провокують онкологічні захворювання, а з висхідним — порушення процесів обміну. Погано, коли геопатогенна зона зі спадним потоком розташована в головах ліжка людини. Та найгірше, коли така сама зона — і на її робочому місці. Це руйнує тонке тіло людини, спричиняє безсоння, втому, дратівливість, депресію... Будь-який стрес може закінчитися самогубством. Саме так, на жаль, сталося з Береговуа.

— Ви перевіряли його помешкання та офіс?

— Звичайно, я не мав можливості бути там присутнім фізично. Але за ВЕДАНТА-методикою, я можу на відстані перевіряти наявність геопатогенних зон будь-де і в будь-якому часовому просторі. Я знаю, що з цієї ж причини вкоротив собі життя академік Легасов. Так само і Хемінгуей, смерть якого свого часу пояснювали тим, що письменник відчув, ніби розучився писати.

— Я чула, що з середини минулого року відкрито фінансування проекту з Фонду фундаментальних досліджень України «Розробка ігрового транс-медитативного ВЕДАНТА-методу повного занурення в глобальне інформаційне середовище для розвитку стратегічного мислення та ясновидіння в нетрадиційній екологічній освіті та вихованні», який вже зацікавив ЮНЕСКО, корейських, японських учених...

— Я один з авторів цього проекту і один з його наукових керівників. До речі, у відкритому листі до головного редактора корейської газети «The Korea Gerald» я обгрунтував свою концепцію «трьох М»: Мегасвідомості, Меганауки, Мегаекології. Щоб попередити передчасну загибель планети, треба навчитися мислити і діяти планетарно, глобально. Концепція МММ — останній шанс для людства. Стає очевидним, що в рамках існуючої парадигми науки невідкладні проблеми виживання людства не розв'язати.

У цьому ж листі я пояснив причину самогубства трьох молодих корейських бізнесменів, про які писала світова преса, а самому редакторові порадив пересунути його робоче крісло в офісі, що було саме в геопатогенній зоні.

— Цікаво, за яким принципом ви обираєте людей для «перевірки»?

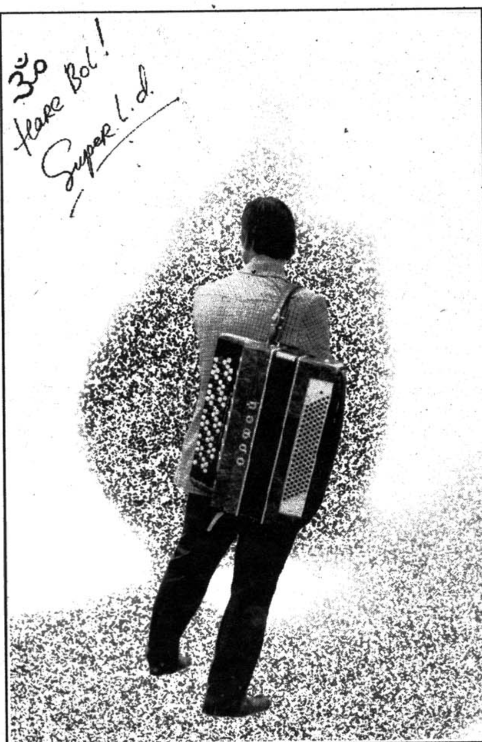
— Всяк буває. Ось ваша газета 15 червня повідомляла, що бабка Ванга зазнала інсульту. Я одразу перевірив її оселю і послав у Болгарію таку телеграму: «Дай Бог вам здоров'я. Пересуньте ліжко. В районі голови — геопатогенна зона». Можу зауважити, що вже на другий день мою пораду виконали.

А бувають і курйози. Один відомий київський вчений, професор, доктор наук, котрий активно виступає в пресі проти зомбування особистості, зазнав уже двох серйозних операцій, але ліжка, яке розташоване в геопатогенній зоні, пересувати не хоче. Каже, що всі його біди і проблеми — наслідок опромінення його нашими спецслужбами, що буцімто випробовують на ньому нову психотронну зброю...

— І ще одне запитання, пане Super: як може звичайна людина визначити геопатогенні зони у своїй оселі?

— Їх люблять кішки. Колись на місце, де сідає кішка, ніколи не ставили ні люльку, ні ліжко. Ще їх можна визначити з допомогою лози, маятника, рамок-біотензорів... Щоб навчитися не тільки підключатися до глобального інформаційного середовища, але й бути готовим розв'язувати глобальні проблеми людства, звертайтеся до Українського центру здоров'я, де я починаю новий курс-інтенсив з Йоги. Телефон: 216-85-68.

Розмову вела Наталя ФІЛІПЧУК.
Колаж Михайла САЧКА.

Пам'ять

Трагедія Дробицького Яру

Хто жив у довоєнному Харкові, напевне пам'ятає вулиці Мельникова, Дівичу, Підгірну, Слюсарну, Театральний провулок... Це був район міста, де поруч з українцями і росіянами мешкало багато євреїв. Часто після роботи вони приходили до синагоги, яка була розташована на вулиці Громадянській, а дітлахи всіх національностей допізна гралися на подвір'ях.

— У нас була чудова компанія, — пригадує один з колишніх місцевих пацанів Т. Панасенко, — Рехтики і Короленки, Бриксмани і Бойки ... Ми дружили, ділили на всіх пиріжки, мацу і паски, носили іспанські пілотки і разом проголошували «Но пасаран!» Національних проблем для нас не існувало.

У жовтні 1941 року, коли місто захопили фашисти, їхнє «кожному своє» вщент розбило наш наївний дитячий інтернаціоналізм. Багато вчорашніх сусідів і друзів стали «жидами Харкова». Їх зганяли в єврейське гетто до Дробицького Яру. А тих, хто не міг переселитися, знищували. У повідомленні Надзвичайної державної комісії колишнього СРСР з цього приводу було сказано:

«Євреїв, котрі залишились в Харкові — стариків, калік і дітей, які невзмозі були дійти до місця поселення, німці ... зібрали і закрили в приміщенні синагоги, де більша частина людей замерзла, а деякі вмерли з голоду. Таким чином у синагозі загинуло 400 чоловік».

Ці скорботні рядки тепер викарбувано на гранітній плиті, яка встановлена на залишках фасадної стіни колишньої синагоги. Меморіальну дошку було відкрито до Другої міжнародної конференції «Дробицький Яр: пам'ять, час, люди» (тепер під такою назвою щороку проводить конференцію харківський регіональний історико-меморіальний центр дослідження катастрофи «Дробицький Яр»). Пам'ятний знак жертвам нацистського геноциду встановлено за ініціативою цього центру при допомозі малого підприємства «Електротерм». В скорботній процесії взяли участь колишні в'язні харківського єврейського гетто, представники єврейських культурологічних і національно-етнографічних товариств, громадських організацій міста.

Юрій ЛЯХОВИЦЬКИЙ,
керівник харківського регіонального історико-меморіального центру дослідження катастрофи «Дробицький Яр».

Харків.

Спорт

З потоку повідомлень

Універсіада. Сьогодні в американському місті Баффало запалає вогонь XYII літніх всесвітніх спортивних ігор студентів. У цих змаганнях, які фінішують 18 липня, братиме участь велика команда українських спортсменів, яку очолює міністр молоді і спорту України, дворазовий олімпійський чемпіон Валерій Борзов.

Фехтування. У Ессені (Німеччина) триває чемпіонат світу. Українські шпажисти в поєдинку за бронзові медалі виграли у «мушкетерів» Франції — 9:4. Срібний призер Барселони-92 рапірист Сергій Голубицький став другим і на цьому турнірі.

Баскетбол. У Відні завершився відбірковий турнір чоловічих команд до чемпіонату Європи-95. Перемігши спортсменів Литви — 80:75, Шотландії — 101:64, Ісландії — 99:70, Австрії — 100:71 і Нідерландів — 92:66, перше місце посіла збірна України. Її очолювали тренери З. Хромаєв, Г. Защук та Г. Чечуро. У складі команди виступали: Мурзін, Успенський, Молчанов, Чернов, Окунський, Журавльов, Ватажок, Рубан, Савченко, Смагін, Орехов, Пінчук.

Українські баскетболісти і литовці, які фінішували другими, продовжать боротьбу на другому етапі змагань єврочемпіонату.

Футбол. Нападаючий марсельського «Олімпіка» хорват Ален Бокшич, який нещодавно брав участь у товариському матчі в Загребі проти збірної України, в новому сезоні виступатиме за римський клуб «Лаціо». Він уже підписав попередню угоду. За даними італійської преси, можливий контракт оцінюється в 17 мільйонів доларів.

А от киянин Олег Протасов, який поки що виступає в грецькому «Олімпіакосі», не знайшов спільної мови з босами французької «Тулузи». Втім, Протасов заявив, що не має намірів продовжувати грати за «Олімпіакос» і шукатиме новий клуб.

Як відомо, «Зоря-МАЛС» (Луганськ) і «Верес» (Рівне) посіли останні місця в чемпіонаті нашої країни і мають перейти до першої ліги. Але не виключено, що ці колективи не розпрощаються з вищим класом. Постало питання про збільшення кількості учасників чемпіонату у вищій лізі з 16 до 18. Однак остаточно це питання, до якого є й позитивне й різко негативне ставлення з боку фахівців і громадськості, вирішуватиметься на засіданні виконкому Федерації футболу України 26 липня, а не 10-го, як повідомили помилково окремі газети.

ГОЛОС УКРАЇНИ
ЗАСНОВНИК — ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ
Газета виходить з 1 січня 1991 року

Перший заст. головного редактора А. ГОРЛОВ.
Редколегія: С. ПРАВДЕНКО (головний редактор), О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (в.о.заст. головного редактора), І. ГРУШКО, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, Б. СИДОРЕНКО (заст. головного редактора), А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.
♦ ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.
♦ Рукописів не повертаємо.
♦ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.

♦ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
♦ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Загальний тираж 789.249.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0 Зам. 0311127.

1, 4, 5, 6, 8 — сторінки набрано і зверстано в комп'ютерному центрі «Голосу України».